

1. კომუნიკაციური უნარების მნიშვნელობა ფარმაცევტული საქმიანობის განხორციელებისას.
2. კომპეტენცია და მისი მნიშვნელობა კომუნიკაციის პროცესში
 - დამაჯერებელი კომუნიკაცია.
3. კომუნიკაციის პროცესი
 - ინტერპროფესიული და ინტერპერსონალური კომუნიკაციური უნარები.
4. კომუნიკაციის შემადგენელი ელემენტები კომუნიკაციის არხები.
5. კომუნიკაციის პროცესი და მასზე მოქმედი ფაქტორები:
 - კულტურა და კომუნიკაცია;
 - გენდერი და კომუნიკაცია;
 - ასაკი და კომუნიკაცია;
 - კომუნიკაცია შეზღუდული შესაძლებლობის პირებთან;
6. ვერბალური კომუნიკაცია და მისი მნიშვნელობა პაციენტის ნდობის ჩამოყალიბებაში.
 - ვერბალური კომუნიკაციის ხელშემშლელი ფაქტორები;
 - ვერბალური კომუნიკაციის ეფექტურობის გაზრდის საშუალებები;
7. არავერბალური კომუნიკაცია და მისი მნიშვნელობა პაციენტის ნდობის ჩამოყალიბებაში.
 - არავერბალური კომუნიკაციაზე მოქმედი ფაქტორები: ხმის ტონი, მეტყველების ტემპი, ჟესტები, სხეული, გამომეტყველება, თვალის კონტაქტი, გარეგნობა, შეხება და ურთიერთობისას დაკავებული მანძილი.
8. კომუნიკაციის ბარიერები ფარმაცევტული ზრუნვის დროს.
9. პაციენტის ინსტრუქტაჟის ტექნიკა.
10. ეფექტური კომუნიკაციის მახასიათებლები.
11. ბარიერები კომუნიკაციისას და მათი მართვა.
12. ალგორითმების გამოყენება პაციენტებთან კომუნიკაციის დროს.
13. კულტურული განსხვავებები;
14. სტერეოტიპები;
15. პაციენტის ფსიქოტიპები;
16. სუბიექტური აღქმის ბარიერები (დამაბულობით ან პაციენტის სიჩქარით გამოწვეული გაუგებრობები).
17. კომუნიკაციის მოდელები. პაციენტის მდგომარეობის გათვალისწინება.
18. პაციენტზე ორიენტირებული კომუნიკაციის აწყობა.
19. გართულებული კომუნიკაციის მართვა, კონფლიქტური სიტუაციის მართვა.
20. კონფლიქტების მართვის ძირითადი პრინციპები;
21. კონფლიქტების მოგვარების სტრატეგიები;
22. დესტრუქციული დაპირისპირების თავიდან აცილების საშუალებები;
23. ეფექტური კომუნიკაციური უნარები, როგორც კლინიკური პრაქტიკის მნიშვნელოვანი კომპონენტი.